

BẠT TẾ KHỔ NẠN ĐÀ LA NI KINH

*Hán dịch: Đại Đường, Tam Tạng Pháp Sư Huyền Trang phụng -
chiếu dịch.*

Việt dịch: Cư sĩ Nguyễn Huy dịch sang Việt văn.

Chứng nghĩa: Hòa Thượng Thích Như Điển

Tôi nghe như vậy: Một thời Bạc Già Phạm ở tại vườn Cấp Cô Độc trong rừng Thệ Đa thuộc Thất La Phiệt với vô số Thanh Văn, Bồ Tát Ma Ha Tát câu hội, cùng chư Thiên, Người, A Tố Lạc v.v... vô lượng đại chúng, trước sau vây quanh.

Bấy giờ trong chúng có một vị Bồ Tát tên là Bất Khả Thuyết Công Đức Trang Nghiêm, từ chỗ ngồi đứng dậy, đánh lễ chân Phật, chấp tay cung kính bạch Phật rằng: “Thế Tôn! Nay ở thế giới này, vô lượng hữu tình, phiền não nhân duyên, tạo các ác nghiệp, sẽ bị đọa vào địa ngục, ngạ quỷ, bàng sanh; hoặc Trời, Người, chịu các đau khổ, mong Ngài thương xót, dùng phương tiện để độ họ.”

Phật bảo rằng: “Thiện nam tử! Lành thay! Lành thay! Ông hay khởi lòng thương xót đối với tất cả hữu tình mà phát lời thỉnh cầu như vậy. Hãy lắng nghe! Lắng nghe kỹ! Nay Ta vì ông mà lược nói phương tiện cứu độ chúng khổ. Thiện nam tử! Có Phật Thế Tôn hiệu là Bất Động Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, vì muốn lợi lạc cho các hữu tình, thuyết Đà La Ni, khiến chúng tụng niệm. Đà La Ni rằng:

“Yết yết ni, yết yết ni, lỗ chiết ni, lỗ chiết ni, đốt lô trách ni, đốt lô trách ni, đát la tát ni, đát la tát ni, bát thứ để hát na, bát thứ để hát na, tát phước yết mạc bát lam bát la bát mê, sa ha!

Nếu có thiện nam tử, thiện nữ nhân nào, chí thành kính lễ Bất Động Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, thọ trì Chú này, trước đã tạo ác, năm nghiệp Vô Gian, tứ trọng thập ác, hủy báng Thánh Hiền, tội chê bai Chánh pháp, thấy đều diệt trừ, đến lúc mạng chung, Bất Động Phật

ấy, cùng các Bồ Tát, hiện ra trước mặt, tán thán an ủi, khiến cho hoan hỷ.

Rồi lại nói rằng: “ Nay đến nghinh đón, người nên theo Ta, đi đến cõi Phật.” Người ấy chết rồi, quyết định vãng sanh về cõi Phật thanh tịnh của Đức Bất Động Như Lai.

Thiện nam tử! Lại có Phật Thế Tôn, hiệu là Diệt Ác Thú Vương Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, vì muốn lợi lạc cho các hữu tình, thuyết Đà La Ni, khiến chúng tụng niệm. Đà La Ni rằng:

“ Du đạt nê, du đạt nê, tát phước bá ba, tỳ du đạt nê, thú thê, tỳ thú thê, tát phước yết mạc tỳ thú thê. Sa ha!”

Nếu có thiện nam tử, thiện nữ nhân nào, chí thành lễ kính Diệt Ác Thú Vương Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, thọ trì Chú này, trải qua một vạn bốn ngàn kiếp, thường nhớ Túc mạng, ở nơi sanh ra đều được tướng trượng phu, đầy đủ các căn, tin sâu nhân quả, khéo các kỹ thuật, diêu giải các luận, hảo hành huệ thí, xa lìa các dục, không tạo ác nghiệp, xa lìa các sợ hãi, đầy đủ chánh mạng, trí tuệ, mọi người cung kính, thường gần bạn lành, thường nghe Chánh pháp, cầu tâm Bồ đề, chưa từng tạm bỏ, dùng các công đức, trang nghiêm chính mình, đủ các thiện luật nghi, sợ các ác nghiệp, luôn không thiếu thốn, điều hòa, mềm mỏng, an lạc, tịch tĩnh. Ở trong Trời, Người, thường hưởng khoái lạc, tốc chứng Vô Thượng Chánh Đẳng Bồ Đề, rốt ráo bất thoái ở mười đạo Bỉ ngạn, thường nguyện lợi lạc cho tất cả hữu tình, mọi việc tu hành, không chỉ tự lợi, nơi nào sanh ra, thường gặp thấy Phật, hộ trì Chánh pháp trong hàng Hiền Thánh chúng.

Khi Đức Bạc Già Phạm nói Kinh này xong, Thanh Văn, Bồ Tát, cùng chư Thiên, Người, A Tồ Lạc, nghe lời Phật dạy, thấy đều rất hoan hỷ, tín thọ phụng hành.